

Livets väg

nr 43

Jesus sa: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig (Joh. 14:6).

Vägen genom Bibeln (21)

När Israels folk stod vid Sinai berg fick de en mäktig upplevelse. Det står:

På tredje dagen, när det hade blivit morgon, började det dundra och blixtra. Ett tjockt moln lade sig över berget och ett mycket starkt basunljud hördes. Allt folket i lägret bävade. Men Mose förde ut folket ur lägret för att möta Gud, och de ställde sig nedanför berget. Hela Sinai berg täcktes av rök, för Herren hade stigit ner på berget i eld. Rök steg upp därifrån som röken från en smältugn, och hela berget skakade våldsamt. Basunljudet blev starkare och starkare. Mose talade och Gud svarade honom med hög röst (2 Mos. 19:16-19).

När Gud talar till oss med lagens ord är det inte fråga om något ljuvligt, tröstande evangelium. Nej, lagen är Guds tal till oss om vår synd. När lagen på allvar får verka i en människas hjärta måste hon utropa: Jag arme syndare! Vad skall jag göra för att bli frälst? Hur skall jag kunna undkomma Guds fruktansvärda vrede?

Ett stort fel i den moderna förkunnelsen är att man inte tar Guds lag på allvar och inte heller predikar den med skärpa. Man skiljer inte heller tydligt mellan lag och evangelium utan ser ”gudsrikets framväxt” som en del av skapelsen. Så här uttryckte t.ex. Svenska kyrkans nye ärkebiskop *Martin Modéus* detta i sin predikan vid mottagandet av ämbetet nyligen:

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkoblاد

Nr 43, 9 dec 2022

Red. kyrkoherde Sten Rydh

”I Jesu möten över det vi i dag skulle kalla religionsgränser tyder allt på att han träffade och väckte något som redan finns, nedlagt av Gud i själva mänsklighetens djup, livsyttringar som spontant väljer ur skapelsen. Genom att röra vid detta som varje människa bär som ett skapelseminne kunde Jesus väcka livsmod och hopp på ett nytt sätt. ... Evangeliet finns nedlagt i skapelsen från begynnelsen. Ordet, i alla dess bemärkelser, är före all tid.”

(<https://www.svenskakyrkan.se/nyheter/arkebiskopens-predikan-vid-mottagandet>)

Nej, evangeliet finns *inte* nedlagt i skapelsen från begynnelsen! Däremot finns den naturliga *lagen* i alla människors hjärtan. Det innebär att när lagen förkunnas i sin fulla kraft från Sinai berg så säger människans hjärta: Ja, detta är rätt. Jag är en syndare. Jag har inte levt som jag borde. Jag har brutit mot alla Guds bud. Ve mig, jag förgås! Så skriver Jesaja:

Ve mig, jag förgås! För jag är en man med orena läppar och jag bor bland ett folk med orena läppar, och mina ögon har sett Kungen, Herren Sebaot. (Jes. 6:4)

Det är visserligen sant att Guds eviga Ord, Kristus, finns före all tid, av evighet. Men *evangelium* är inte en del av skapelsen. När Gud efter syndafallet för första gången förkunnade budskapet om kvinnans säd (Kristus) som skulle söndertrampa ormens (djävulens) huvud (1 Mos. 3:15), så var detta ett helt nytt och för människan totalt främmande budskap.

Så har det varit i alla tider och så är det även idag. Evangelium om Jesus Kristus och vad han har gjort för vår frälsning är

ett totalt okänt och främmande budskap, som inte alls finns nedlagt i skapelsen. Paulus skriver:

Vad ögat inte sett och örat inte hört och människans hjärta inte anat, det har Gud berett åt dem som älskar honom (1 Kor. 2:9).

De moderna teologerna däremot ser i regel evangelium som en del av utvecklingen och ”befrielsen” av skapelsen. Man menar då att kyrkans uppdrag är att frigöra människor från olika slags förtryck. Men man glömmer det avgörande förtrycket, nämligen hela mänsklighetens slaveri under djävulens välde. Man förkunnar ingenting om arvsynen och ingenting om Guds vrede. Därför kommer den moderna ”evangelieförkunnelsen” inte som ett befriande budskap till syndare som är tyngda av Guds lag och dess dunder och blix från Sinai berg.

I en rätt biblisk förkunnelse måste först Mose lag, tio Guds bud, förkunnas i sin fulla skärpa. Detta kallar vi lagens andra bruk. Jesus visar detta i bergspredikan (Matt. 5-7). Han visar att det inte alls räcker med att försöka följa lagen i det yttre (lagens första bruk). Det räcker inte med att låta bli att stjäla, ljuga, mörda eller begår äktenskapsbrott. Det räcker inte heller med att i det yttre sköta sin uppgift i samhället väl, att ta hand om sin familj och vara vänlig och hjälpsam mot sin nästa.

Det räcker inte heller med att tillhöra en ortodox, rättroende kyrka och ofta besöka dess gudstjänster. Allt detta yttre kan vi ha och delta i utan att på allvar ha drabbas av Guds lag och Guds vrede över synden. Gud ser nämligen till hjärtats innersta. Han ser den onda begärelsen. Han ser hur även våra bästa gärningar är besmittade med egoism och orena motiv. Hör vad Jesus säger i bergspredikan:

Ni har hört att det är sagt till fäderna: Du ska inte mörda, och Den som

mördar är skyldig inför domstolen. Jag säger er: Den som blir vred på sin broder är skyldig inför domstolen, och den som säger ’idiot’ till sin broder är skyldig inför Rådet, och den som säger ’dåre’ är skyldig och döms till det brinnande Gehenna (Matt. 5:21f).

Alltså är varje elakt ord och varje ond tanke värd evig förtappelse enligt Jesu klara och tydliga ord. Så utlägger han också de andra buden. Slutsatsen blir den som S:t Paulus bevisar i Romarbrevet med citat från Guds lag i GT:

Ingen rättfärdig finns, inte en enda. Ingen finns som förstår, ingen som söker Gud. Alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda (Rom. 3:10-12).

Det är först när lagen förkunnas på detta sätt i sin skärpa som människan förstår att hon är en syndare utan hopp om räddning om hon skulle dömas i enlighet med Guds stränga lag. Det är därför Gud lät sina tio budord uppenbaras på Sinai berg i rök och eld, omgivna av det fruktansvärda dånet och det olidliga ljudet av hans röst. Vår text hos Mose fortsätter:

Och Herren steg ner på Sinai berg, på toppen av berget, och Herren kallade Mose upp till bergets topp. Då gick Mose dit upp. Och Herren sade till Mose: ”Gå ner och varna folket så att de inte tränger sig fram till Herren för att se, för då kommer många av dem att falla ner döda. Även prästerna som får komma inför Herren ska helga sig, så att inte Herrens vrede bryter ut mot dem”(2 Mos. 19:20-22).

Lag och evangelium är alltså helt olika läror i Skriften. Lagen måste först predikas så att människan förstår att det inte finns någon räddning undan Guds vrede. Först därefter låter Gud evangeliet ljuda med nåden och förlåtelsen i Kristus.